

Folketingets Europaudvalg
lov@ft.dk

Eva Kjer Hansen (V)
Eva.Kjer.Hansen@ft.dk

Folketingets Europaudvalg har i brev af 19. december 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 110 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Eva Kjer Hansen (Venstre).

Spørgsmål nr. 110:

”Ministeren bedes, i forlængelse af besvarelsen af samrådsspørgsmål C den 18. december 2019, redegøre for, hvad han mener, når han siger, at den fri bevægelighed har forrang for alle andre hensyn.”

Svar:

Jeg vil gerne – som også fremhævet i min indledende tale på samrådet den 18. december 2019 – understrege, at regeringen ønsker at bevæge sig fra en abstrakt diskussion om fri bevægelighed versus andre hensyn til en mere konkret diskussion om, hvilke ændringer, vi ønsker.

Som jeg nævnte under samrådet, støtter regeringen princippet om fri bevægelighed, men vi ønsker, at det skal være muligt for fagbevægelsen at stille krav om sædvanlig overenskomst.

Det gjorde fagbevægelsen før Laval-dommen fra 18. december 2007 (C-341/05), uden at det forhindrede udenlandske virksomheder i at udnytte den fri bevægelighed og levere tjenesteydelser i Danmark. Det vil vi arbejde for igen bliver muligt i forbindelse med vores langsigtede vision om en social protokol.

Under den efterfølgende debat kom vi alligevel ind på principperne mere abstrakt. På samrådet refererede jeg til det faktum, at EU-Domstolen i sagen Costa v ENEL af 15. juli 1964 (6/64) fastlagde princippet om EU-rettens forrang for national ret.

Dermed kan vi kun stille de høje krav til fx lønmodtagerrettigheder, som vi mener skal være gældende også for udstationerede arbejdstagere, hvis det er i overensstemmelse med EU-retten.

I Laval-dommen anerkender EU-Domstolen, at ”*da Fællesskabet således ikke blot har et økonomisk formål, men ligeledes et socialt og arbejdsmarkedsmæssigt formål, skal de rettigheder, der følger af traktatens bestemmelser om den frie bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital, afbalanceres i forhold til de formål, der forfølges med social- og arbejdsmarkedspolitikken*”.

Beskæftigelsesministeriet

Holmens Kanal 20

1060 København K

T +45 72 20 50 00

E bm@bm.dk

www.bm.dk

CVR 10172748

16. januar 2020

J.nr. 2019 - 7277

Men i den konkrete ”afbalancering” i Laval-sagen kom EU-Domstolen frem til, at de krav, den svenske fagforening stillede, var i strid med dels traktatens bestemmelse om fri udveksling af tjenesteydelser, dels udstationeringsdirektivet, der er udstedt med hjemmel i selvsamme bestemmelser i traktaten.

Da reglerne om den fri bevægelighed således hindrer, at danske fagforeninger kan stille krav til udenlandske tjenesteydere om at tiltræde en sædvanlig dansk overenskomst, så har udstationerede arbejdstagere ikke samme vilkår som danske arbejdstagere i tilsvarende situation, medmindre den udenlandske tjenesteyder frivilligt indgår fuld overenskomst.

Venlig hilsen

Peter Hummelgaard